

особами є зовнішні стейкхолдери, які не можуть змінювати стратегічних орієнтирів та пріоритетів, але зацікавлені у високих результатах освітньої діяльності, зокрема:

- ✓ роботодавці очікують кваліфікованих з достатнім рівнем практичної підготовки випускників;
- ✓ інтереси органів державної влади пов'язані з приведенням мережі вищих навчальних закладів у відповідність із потребами розвитку національної економіки та запитів ринку праці, прискоренням інтеграції України у міжнародний освітній простір[3, с.90].

Отже, роль стейкхолдерів на розвиток освітнього процесу вищого навчального закладу, визначається як вплив зовнішніх та внутрішніх сторін, принципи та способи взаємодії з ними.

Список використаних джерел:

1. Гаценко, Л. В. Теорія зацікавлених сторін (стейкхолдерів): історія розвитку та проблемні питання для подальших досліджень / Гаценко Л. В.// Водний транспорт : зб. наук. пр. / Київ. держ. акад. вод. трансп. ім. гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного. – Київ, 2016. – Вип. 1. – С. 156–160.
2. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року : Указ Президента України № 344/2013 від 25.06.2013 р.[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
3. Баришевська, І. В. Особливості впливу стейкхолдерів на розвиток освітнього простору вищого навчального закладу / І. В. Баришевська, А. Ю. Корабахіна // Нові технології навчання : наук.-метод. зб. / МОН України, Ін-т інновац. технологій і змісту освіти. – [Київ], 2016. – Вип. 88, ч. 1. – С. 89–92.

НАЛАГОДЖЕННЯ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ЗВО ТА СТЕЙКХОЛДЕРІВ – ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*Гіржева Ольга Миколаївна,
к.е.н., доцент, доцент кафедри підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
olgagirztva@ukr.net*

Успішний розвиток сучасного закладу вищої освіти передбачає активну взаємодію і співпрацю з численними організаціями, спільнотами, групами і індивідами, які так чи інакше з ним пов'язані, залежать від нього, пред'являють свої вимоги, можуть впливати або бути корисними. Всі вони володіють своїми інтересами, які, з одного боку, не можна не враховувати, а з іншого - можливо зробити своєю конкурентною перевагою або навіть покласти в основу діяльності. Ці інтереси можуть носити різноспрямований або часто суперечливий характер, з різних сторін і з різною інтенсивністю впливаючи на траєкторію розвитку університету.

Підвищення якості практичної підготовки здобувачів вищої освіти, формування у них професійно-діяльнісних компетенцій, що відповідають вимогам сучасного ринку праці, - одна з ключових задач вищої освіти. На сьогодні це завдання, на нашу думку, обов'язково повинно вирішуватися через різні форми зв'язків ЗВО і стейкхолдерів: організацію стажувань, виробничих практик, залучення до реалізації освітніх програм керівників і працівників стейкхолдерів тощо.

В сучасних умовах розвитку економіки завдання встановлення і розвитку партнерських відносин ЗВО із стейкхолдерами набуває особливого значення, оскільки цей крок забезпечить стійку конкурентоспроможність ЗВО перед конкурентами.

Задовольняючи вимоги стейкхолдерів, ЗВО отримує від них ресурси, необхідні для успішного його функціонування. У свою чергу задоволення запитів стейкхолдерів є ні що інше, як передача необхідних їм якісно підготовлених фахівців.

ЗВО у зовнішньому середовищі будують свої відносини зі стейкхолдерами на основі горизонтальних контактів. Взаємовигідність є базовим принципом договірних відносин, тому інтеграційні зв'язки повинні спиратися на внутрішні потреби і обопільні інтереси сторін.

Провідна роль в організації практичної підготовки і інтенсифікації партнерських зв'язків із стейкхолдерами належить випусковим кафедрам. Актуальним завданням для них на сьогодні є поглиблення змісту навчальних і виробничих практик, підвищення якості їх організаційно-методичного забезпечення, розробка індивідуальних завдань для студентів, що навчаються, з орієнтацією на виконання конкретних видів робіт, передбачених професійними стандартами.

Запорука успішної реалізації практичної підготовки студентів - це тісна робоча взаємодія керівників практики від університету і стейкхолдерів. На організаційно-підготовчому етапі керівники здійснюють узгодження індивідуальних завдань, які видаються студентам на практику, при необхідності вносять в них корективи з тим, щоб зміст роботи практиканта максимально відповідав функціоналу структурного підрозділу стейкхолдера.

Керівники практики від університету повинні здійснювати постійний поточний контроль і моніторинг освітнього процесу в формі практичної підготовки з виходом на бази практик, аналізувати відгуки приймаючої сторони про роботу студентів, рівні сформованості у них необхідних компетенцій за результатами проходження практики.

В рамках класичного закладу вищої освіти перспективним напрямком практичної підготовки студентів є проєктна інтеграція. Вона включає проведення спільних наукових досліджень, курсове проєктування і виконання випускових кваліфікаційних робіт на замовлення стейкхолдерів, прикладні розробки з перспективою їх комерціалізації, відкриття студентських стартапів тощо.

Отже, в результаті налагодження взаємозв'язку з во та стейкхолдерів сторони отримують:

- задоволення потреб стейкхолдерів у висококваліфікованих кадрах;
- збільшення частки випускників ЗВО, які працевлаштувалися за отриманою спеціальністю після закінчення навчання.

Література:

1. Барішевська І.В., Корабахіна А.Ю. Особливості впливу стейкхолдерів на розвиток освітнього простору вищого навчального закладу. Нові технології навчання : наук.-метод. зб. Київ, 2016. Вип. 88. Ч. 1. С. 89–92.
2. Панчишин С. М., Гринькевич О. С. Поняттєвий апарат інституційного аналізу конкурентоспроможності системи вищої освіти. Економіка розвитку. 2017. № 1(81). С. 50-58.